

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanih ob **torških, četrških in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za ves leto . . . 12.— . . . 18.—
Naročnine je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema *upravnništvo* ulica Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprto reklama cije se proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„P edinosti je moč“.

Protest Romunov, Srbov in Slovakov.

(Konec.)

To je bilo pravo, pravno stanje v Ogerski do XVI. člena zakona iz leta 1790—91., v katerem je bila prvokrat poražena načelno popolna ravnopravnost ogerskih narodov. To narušenje je šlo postopno, a vselej ob dejanskem in slavnostnem protestu ob enakopravnost sukcesivno pripravljanih nemadjarskih narodov, takó, da kljubu vsem, nemadjarske narode tlačičim zakonom, naredbam in praktikam, ni mogel madjarski element uvesti v veljavo krivičnega principa jezikovne superiornosti. Protesti in sezivanja na pravo javili so se na vsakateri način. Takó so reagovali nemudoma in z vso odločnostjo Hrvati, in v pomenljivih letih 1847—49. vzdignila so se tri plemena Ogerske: Srbi, Romuni in Slovaki z orožjem v roki proti madjarizaciji. Poskusi in stremjenja gledé „Okolija“, srbske Vojvodine, avtonomije Sedmograjske dokazujejo, da, kakor niti za starodavna, takó niti v novejšem času ni bila Ogerska jednotna madjarska narodna država, temveč vedno le država ravnopravnih, raznojezičnih narodov.

Ko se je l. 1867. uvedel v monarhiji duvalistiški sistem, in so ogerski državniki videli neizogibno potrebo pomirjenja z narodnostimi, imel se je l. 1868. predložiti takozvani narodnostni zakon. No, ko je načrt tega zakona, izhajaje iz napačnih premis, hotel ogersko državo urediti kot madjarsko državo, so tedaj v ogerskem državnem zboru nahajajoči se zastopniki narodnostij podali proti temu slavnostno zabrambo. In ko je ta načrt postal zakon, a ta zakon niti v teh majhnih koncesijah, katere je napravil narodnostim, ni bil držan nikdar, so zastopniki narodnostij, dokler so še bili v državnem zboru, zahtevali ob vsaki priliki držanje danega zakona. Ko pa so bila vrata ogerskega parlamenta na leta zaprta narodnostim z neslišanim volilnim zlorabljenjem, à la Stupava in Nitra, so se zastopniki treh plemen Ogerske: Srbov, Romunov in Slovakov, združili v dan 10. avgusta 1895. v glavnem mestu naše domovine na kongresu in

na lojalni način formulovali svoj program, da pri hramenju integritete dežele naj se dá izraz individualitete pojedinih narodov v državni upravi, program, kateri bi počeval aspiracije nemadjarskih narodov ter bi postavil državno upravo na naravno podstavo, odgovarjajočo etniškim in zgodovinskim razmeram naše domovine.

Naravno je, da ta program, ki ravno odgovarja etniškim in historičkim razmeram naše domovine, mora stati v nasprotju z vsem umetnim tokom, kakoršen so vstvarili sedanji oblastniki v naši domovini. Vrhunec tega umetnega toka je **milenijska slavnost** in milenijska razstava, katera se z vsemi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi začinja vprizarjati pred Evropo. Sedanjo milenijsko slavnost in razstavo smatramo za slepilno sliko, katera se ima predstaviti Evropi. S to sliko se ima pred Evropo manifestovati, da ogerski narodi so složni i zadovoljni, v tem ko je večina naseljenja Ogerske dejanski nezadovoljna. Evropi se ima predstaviti, da nemadjarski narodi Ogerske so se Madjarom asimilovali v toliki meri, da svoje podjarmljenje pred tisoč leti proslavljajo kot praznik radosti. Evropi se ima predstaviti, da Ogerska je s pomočjo gospodujočega plemena storila v kulturi neizmerne napredke, da je povsod blaginja in bogatstvo, dasi ravno nasprotno odgovarja resnici.

V pogledu na to, ravno naslikano in resnici odgovarjajoče stanje stvari, slavnostno in odločno konstatujemo, da v tem letu 1896 mi trije narodi Ogerske: Romuni, Srbi in Slovaki živimo realno in faktično kot posebni, z vsemi atributi vredno oskrbljeni, živi, individualni narodi in narodna telesa, kateri niso le za jedno tisočletje, temveč že mnogo davnejše verno in popolno ohranili svojo narodno bitje, narodno posebnost, narodni jezik, običaj, čustvo, zavest, in imajo jasno, nepremagljivo voljo s pomočjo Božjo kakor taki živeti i nadalje: zasvedočujemo zajedno, da se nikakor ne moremo udeležiti teh izključno madjarsko-narodnih, nas v mnogem razžaljujočih slavnostij, nasprotno pa moramo protestovati proti tej slepilni sliki. Protestujemo, da se vprizarja slavnost, proti

in preziral je novi svoj stan, poigraval se s kruhom, po katerem je sezal le v najhujši sili, in bil je od dne do dne žalostnejši, čim bolj je čutil, kako mu razpadajo pod rokami vsi načrti življenja. Nekolikokrat poslal je bil očetu skromen prispevek; starček je bil s svojim sinom zadovoljen, da, ponosen je bil nanj; toda prepričanje, da ne more pomagati očetu tako, kakor bi želel, razardila ga je naposled i na sebe i na očeta. Kadar koli se je v njem vzbudila močna žalost in ganila vest (vedel je, da je starček tam na kmetih brez njegove podpore navezan na golo beraštvo), skušal je brzo na kak način pozabiti na žalostni svoj položaj. Najpogosteje činil je to s pijačo, češ, da mora oglušiti v sebi črva žalosti, kateri mu gloje srce. Razplakal se je pri tem češče, toda očetu vendar ni ničesar poslal, kajti štediti in odreči si neravno nujnih potreb — tega se ni bil naučil. A ko je stari umrl, niti na pogreb mu ni prišel, sramoval se je pokazati se pred znanci. Poslal je nekoliko brzo vkup segnanega denarja za pogreb ter prepustil skrb za vse drugo tujim ljudem, pri katerih je tudi oče umrl. Bal se je tudi naglega iztrganja iz melanholičnega svojega stanja, katero se ga je bilo nanagloma polotilo, in čutečega tudi ostro očitujoči glas vesti, da staremu očetu niti

kateri se upira večina prebivalcev Ogerske, protestujemo, da se vprizarja slavnost, katera ima nas predstaviti kot premagane in podjarmljene narode; protestujemo, da se tudi z našim davčnim grošem dela ogromna potrata na te slavnosti.

Protestujemo proti milenijski slavnosti, prešinjani z najčistejšim patriotizmom. Mi želimo si našo domovino srečno in zadovoljno, ali v sedanjih okolnostih, ko se velika večina prebivalstva Ogerske čuti pritiskano, ni naša domovina ne srečna ne zadovoljna.

Ko bi nam bilo kedaj privoščeno, videti ogersko postavljeno na naravne podstave, odgovarjajoče njenim etniškim in historičkim razmeram, ko bi bila izvedena ravnopravnost narodnostij, ko bi mogla vsaka narodnost videti svojo posebnost ohranjeno in uresničeno po državni upravi, ko bi v obče Ogerska bila ne dežela jednega plemena, temveč stara častitljiva Hungaria, potem bi radi slavili tisočletje obstanka ogerske države. No, kakor se ima milenij slaviti danes, vidimo v tej slavnosti napad na našo narodno eksistencijo, vidimo povečevanje našega hlapčevanja, a proti taki slavnosti s tem protestujemo.

V Peštbudinu, 30. aprila 1896.

Izvrševalni odbor kongresa narodnostij.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 16. maja 1896.

Jezikovna „ravnopravnost“ pri c. kr. financih v Trstu. Dasi neradi, morali smo vendar večkrat očitno grajavi dejstvo, da c. kr. finančna oblast Tržaška nekako zastopljiva slovenski, deželni jezik za drugi deželni jezik, t. j. italijanski, in pa celó za nemščino, ki je morda notranji uradni jezik c. kr. finančne oblasti, toda ki v Trstu nikakor ni vpoštovati deželnim jezikom. Tak slučaj zastopljanja, preziranja slovenščine nam je za beležiti z nova tu. Neka tržaška gostilničarka prosila je nedavno c. kr. finančno ravnateljstvo za dovoljenje, da sme prodajati v svoji gostilni smotke na drobno. Dotična prošnja je bila napisana v slovenskem jeziku. In to slovensko prošnjo rešilo je

poslednje ure ni polajšal, prevzela ga je nova silna žalost.

Ko je ostal sam samcat na svetu, čutil je neko neobičajno veselje, kakor človek, ki je pretrgal vse vezi z življenjem. Toda to veselje trajalo je le kratek čas. Občutljivo njegovo srce potrebovalo je slike, s katero bi se bilo izpolnilo, kakor potrebuje vsak človek dopolnjenja svojega bitja z drugim. Človek ubog in priprost ravno v tem slučaju ne pomišlja dolgo, ko bi baš moral najdalje premišljati, ampak počne se približevati običajno duši, katero prvo sreča, in ta je obično osoba še ubožnejša in priprostejša ko on sam.

Predno se je Jan Jirát tega nadejal in predno je vsemu temu razumel — o kaki ljubezni pred svatbo ni se moglo ni govoriti, toda hitel je ž njo tako, kakor da bi mnogo, premnogo zamuditi imel — bil je že soprog in oče. Žena ni mu prinesla nikakove dote. In Jan Jirát utopil je staro priljubljeno misel o pretrganih študijah v novem svojem duševnem stanju ter počel vso svojo življensko izkušnost upotrebjavati v to svrhu, da si pomore k denarji in poplača vsak dan množče se stroške svoje domačije.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Iluzije.

Češki spisal Aug. Evg. Mužik; prevel I. P.

(Dalje)

Misel, da je jeden izmed onih, kateri so se „zmotili v poklicu“, in da tiči v njem nekaj več ko samo ubogi plesnjivi popek pisarniške cvetke, spremljala je Jana Jirata dolga leta in ni mu dovoljevala, da bi zrl na svoje življenje z očesom nepristranskega sodnika, da bi se pomiril z osodo in skušal baš dane razmere po mogočnosti premagati. Ko bi bil gledal popolnjevati se v novem svojem poklicu, pribaviti si najnujnejših vednosti v novi svoji stroki ter oborožiti se z vztrajnostjo in potrpežljivostjo, kratko: postati resnim, praktičnim možem, bil bi v teku teh let dosegel to, kar doseže večina ljudij njegove vrste, vrženih isto nemilo roko na isto cesto življenja: eksistenco skromno, toda gotovo in sigurno ter vedno poplajšujočo se. Mogel je postati kasneje i človek samostalen ter orati svojo lastno ledino s silo in navdušenjem, mogel je pridobiti si imetka i ime in popolno neodvisnost. Toda Jana Jirata pekla je njegova osoda nekoliko let v dno duše, zaničeval

slavno c. kr. finančno ravnateljstvo, izročivši pro-siteljici neko „Befugniss“ in „Licenza“, kateri nemško-italijanski rešitvi je bil dodan pouk v nemškem in italijanskem jeziku. Stranka pa ne razume italijanski, še manj pa nemški. „Licenza“ govori o nekakih „Zigari“ (!) in celó „sigari“ (!), kar jasno dokazuje, da dotični uradnik, ki je po-pisal laško tiskovino, sam ni povsem več italijan-skemu jeziku. Najbrž se je dotični uradnik sam le mučil z nemško-laško tiskovino, ker morda niti ne zna italijanski. Vprašati pa moramo, zakaj finančna oblast nima tiskovin za slovenske davkoplače-valce ?!

Primorski katoliški shod v Gorici. Glasilo goriških konservativnih lisjakov pod katoliškim plaščem, „L' Eco del Litorale“, zagovarjalo je v eneur svojih člankov misel o katoliškem shodu na Primorskem. Žal le, da v svojem ogrevanju za ta shod ni pozabilo breniti primorskih Slovanov, to je, večino prebivalstva vse Primorske. Nastopivši torej toplo za tak shod, motilo ga je le uprašanje o razpravnem jeziku. Člankar je upraševal samega sebe, ali bi se smelo razpravljati tudi v kakem neitalijanskem jeziku? Ker ni mogel zanikati primorskim Slovanom pravice posluževati se svojega je-zika, je prišel do sklepa, da četudi bi se govorilo v več jezikih, vendar bi se moral zapisnik voditi samo v jednom — namreč v italijanskem je z i k u. Odzivajoči se tej misli, je drugi člankar zagovarjal popolno svobodo razpravljanja v vseh na Primorskem navadnih jezikih. Shod bi se imel sklicati na spomlad. Ta misel baje dobiva odziva, radi tega je potrebna tudi naša beseda, ker so prizadeti v stvari tudi primorski Slovani. To že storimo pravočasno, za danes pa beležimo vestico brez komentarja.

O jezikovnem vprašanji v Istri vnel se je te dni jako živahen razgovor po našem časopisu. Povod temu razgovoru dala je vest, priobčena v „Indipendenteju“, da je namreč grof Badeni izjavil v pogovoru z neko deputacijo istrsko, da naj bi se v Istri izogibali narodnim bojem s tem, da bi v deželnem zboru vsi govorili — po nem-šk i ! Po teh, ali resničnih ali namišljenih besedah gospoda ministerskega predsednika navstajal je hrup po italijanskih glasilih. Odkrito bodi povedano, da smo se mi uprav naslajali ob tej razburjenosti laške gospóde, misleči si: naj le poskusijo, kako dobro dene človeku, kadar vidi, da se bagatelizuje njegov jezik. To so tista gospóda, ki tirajo sle-herni dan v blato jezik svojih sodeželanov, a se togote, ako le kdo namigne, da bi mogle trpeti škodo pravice njih jezika.

V stvari sami morali bi se seve tudi mi za-varovati proti vsakemu poskusu vrivanja nemščine v naše pokrajine, kajti kraj vsega nasprotstva med nami in Italijani nam je vendar nedotakljivo na-čelo, da tu imata domovinsko pravico le slovenski oziroma hrvatski in italijanski jezik.

Jako obžalovati bi morali torej, ako bi se-danja vlada res hotela rešiti narodno vprašanje na ta način, da bi posegla v predustavno dóbo, v dóbo slepega ponemčevanja. Na ta način se gotovo ne reši narodno vprašanje, ampak isto bi postalo še akutnejše. In ako bi se grof Badeni res udajal takim nadam, prišel bi kmalo do spoznanja, da se je kruto varal. — Včeraj je posegla v razgovor tudi „Triester Zeitng“, iz česar moramo sklepati, da so vladni krogi sami jeli slutiti, da so zašli v nekam čudno luč po širjenju onih, ali resničnih ali le namišljenih besed grofa Badenija. „Triester Zeitung“ zatrjuje namreč — kakor pravi — na podlagi dunajskih informacij, da je vsa ta govo-rica navstajala le vsled nesporazumljenja. G. mini-sterski predsednik da je rekel omenjeni deputaciji le to, da ne smatra opravičenimi pri-tožbe Italijanov proti Slovanom, ker se le-ti v deželnem zboru poslužu-jejo svojega materinega jezika. Le v tem slu-čaju, ako bi se Italijani sami posluževali v razpravah kojega drugega jezika, morda nemškega, kakor nevtralnega sredstva za občevanje, le v tem slu-čaju imeli bi pravico potoževati se proti Slovanom, ako bi le ti ne hoteli govoriti v tistem nevtralnem jeziku. Tako pa, ko Italijani govore italijanski, se tudi Slovanom ne more braniti, da ne bi govorili v svojem jeziku, ki je **jednakopraven deželni jezik.** — Po takem — za-ključuje „Triesterica“ — grof Badeni ni navseto-

val Italijanom, naj govore nemški, ampak govoril je o tem le teoretiški, da pojasni, da le v slučaju nemškega razpravljanja v deželnem zboru od ita-lijanske strani bi bile opravljene laške pritožbe. S tem so razveljavljena tudi vsa tendenciozna in agitatorska razmotrivanja.

Le jedno z naše strani. Priznati moramo, da je velika načelna razlika, med tem, kar je (po „Triester-rici“) res rekel grof Badeni in pa med tem, kar mu je podtaknil „Indipendente“. Grof Badeni je sam načrtal jedino možno pot do rešenja jezikovnega vprašanja v Istri. Te poti naj se drži dosledno, pa bo dobro. Na nemško govorjenje ni misliti ni z italijanske ni z naše strani. V zmislu iz-jave grof Badenija — da če govore Italijani laški, smejo tudi Slovani govoriti po svoje — je torej jedina pot iz vseh teh homatij: popolna **jedna-kopravnost** slovenskega, oziroma hr-vatskega in italijanskega jezika!!! Poskrbi naj, da to pripoznanje čim preje prodre v njemu podrejenih krogih, potem pa naj porabi svojo moč — in sredstev mu je dovolj na razpo-lago — v to, da se tudi italijanska gospóda po-lagoma privadijo misli jednakopravnosti. Vlada dunajska lahko doseže mnogo tu pri nas, ako — hoče!

Državni zbor. Poslanska zbornica je vsprejela včeraj v drugem branju ostale člene davčne preosnove. Tekom razprave se je izjavil finančni minister proti dokladam na dohodninski davek, in je naglasil, da s to preosnovo se ni pre-maknila podstava avtonomnih davkov. Proti uve-denju davka na deželne plače ne bi prigovarjala vlada. Državni uradniki pa morajo ostati izvzeti. Pred-loga, kako odškodovati občine za pobiranje davkov, je že v delu; kar se pa dostaje odškodnine za opravlanje takozvanega prenešenega delokroga, ne more minister ničesar obljubiti. — Poslanska zbor-nica je vsprejela nadalje zakonski načrt v popoln-pjenje zakona o vojaškem preskrbljevanju oseb c. in kr. vojske, mornarice in deželne brambe in neki dodatni dogovor, zadevajoči mednarodni promet na železnicah.

Delegacije se snidejo dne 30. maja v Bu-dimpešti.

Novoizvoljeni župan dunajski, Stroh-bach, zadobil je cesarsko potrjenje. Zaprisežen bode v torek.

Volilna preosnova. (Dalje.) Gledé na vo-lilne komisije predlagal je posl. Spinčić, da bi imel o volitvah volilnih mož vladni komisar isto moč, kakoršna ima o volitvi poslanca samega. Posl. Spinčić pa je bil že pripravljen na to, da mu odgovori poročevalec, da je ta predlog odvi-šen, češ, da vladni komisar ima tako že povsodi jednako oblast; in tako je naš zastopnik naglašal takoj, da o je raznih volitvah volilnih mož v Istri, zlasti v Poreškem okraju, vladni komisar gledal mirno, kako se gode nezakonitosti in da se je skliceval jednostavno na komisijo. Naglašal je, da italijanske komisije čisto vedoma postopajo nezakonito, kadar vidijo, da ima italijanska stranka propasti, misleče si: ali obveljajo te ne-zakonitosti in v najslabšem slučaju se razpišejo nove volitve. Le zato je g. Spinčić stavil svoj predlog, da bi se v bodoče ne dogajale več take nepristojnosti. Gg. vladni komisarji naj vzamejo to na znanje. — Isti posl. Spinčić je stavil resolucijo v tem smislu, da se po vseh okrajih in občinah uvede enakomerno postopanje o popravljanju vo-lilnih list in dostavljanju pozivov, kako je usta-novljati volilne oddelke, kdo bodi predsednik ko-misiji in kako naj bodo stranke zastopane v isti. Vse točke te resolucije opravičil je Spinčić z vzgledi iz Istre. Poročevalec sicer ni priporočal teh resolucij, a ne morda zato, ker odobruje po-stopanje volilnih komisij, ampak le zato, ker je smatral za umevno samo ob sebi, da mora biti tako kakor je priporočal posl. Spinčić. Ljudje tam gori ne morejo niti pojmiti in po takem tudi ne verjeti, da je možno kaj takega, kar se dogaja pri nas. Gori mislijo da bi razžalili vlado in njene organe, ako bi jo pozivali, naj ukrene tako, da bodo njeni uradniki vršili to, kar morajo po zakonu. Poroče-valetc je zavrgel tudi ono točko resolucije, ki zahteva, da naj bi stranka, ki ni zastopana v ko-misiji, imela svoje poverjenike v volilni dvorani; zavrgel je, češ, da v volilno sobano sodijo — le volici. Poročevalec ni vedel, da hočemo ravno vo-

lilcev za poverjenike, ni vedel, da se pri nas vo-lilci tirajo iz dvorane, da se nikogar ne pušča v dvorani s tem jasnim namenom, da se tem ložje vrše razne nepristojnosti. Poročevalec je bil ravno tega menenja, utemeljenega v zakonu, da volilci smejo ostati v volilni dvorani, ker je v o l i t e v j a v n a. (Konec prih.)

Italija v Afriki. Ni se čuditi dejstvu, da glasila italijanske vlade odločno oporekajo vesti, da se pogaja ista vlada z Menelikom zaradi od-kupa ujetih Italijanov. Nekako čudno pa vendar zveni ta „dementi“ v očigled dejstvu, da je bil sam ministerski predsednik zatrdil v poslanski zbornici, da treba sedaj nastojati v prvi vrsti, kakó „rešiti“ ujete italijanske vojake in — ker ta „rešitev“ že ne gré z orožjem v roki — da se ne sme Italija strašiti denarnih žrtv. A temu oficijoznemu zatajevanju ni se čuditi, ako pomislimo na drug dogodek, na dejstvo namreč, da so italijanski oficijozni s početka tajili na vse kriplje, da je vlada odkupila „hrabrega“ polkovnika Galliana in njegovo četo iz obkoljene utrdbe Makalé, a slednjič došla je vendar resnica na dan. In tako se utegne dogoditi tudi gledé pogajanj zaradi „osvoboditve“ ujetih Italijanov. Prej ali slej dozna javnost, koliko je Italija plačala za svoje sinove.

Zasebna poročila, došla včeraj iz Eritreje v Rim, ne govore sicer ničesar o pogajanjih z Me-nelikom, pač pa pripovedujejo, da se nadaljujejo pogajanja z ras Sebatom potom posređovalcev, ker so se pretrgala sl u ž b e n a pogajanja. Ta poročila pa ne navajajo vzrokov, vsled katerih so se „pre-trgala“ službena pogajanja. Bržkone je zahteval „uporni“ ras Sebat več denarja, nego je Italiji ljubo plačati mu.

Različne vesti.

Na jutranji shod volilcev v Šmarjah pri Kopru opozarjamo še enkrat naše čitatelje. Želeli bi obilo udeležbe, da se naši rodoljubi na deželi pomjanski ohrabre za predstoječo hudo volilno borbo. Kdor more, naj izleti jutri v Šmarjet!

Mestni svet tržaški. Poročilo o poslednji seji našega občinskega zastopa morali smo radi pre-obilice drugega gradiva odložiti na prihodnje izdanje.

Inspekcija topništva v Gorici. Nj. c. in kr. Visokost nadvojvoda Leopold Salvator, topniški brigadir, dospé dne 20. t. m. v Gorico, da pre-gleda tamošnje topništvo. Nadvojvoda bode dne 21. vsprejemal v avdienciji.

Čudno in vendar ni čudno. Čudno, kako tr-masti so včasih tudi tisti aparati na brzovaju: včasih funkcionirajo izborno, včasih pa kar od-povedujejo službo. To trmoglavnost in muhovost brzovaja smo opaževali tudi te dni, povodom raz-nih volitev po Istri. Ko so se vršile občinske vo-litve v Motovunu in so slučajno zmagovali Ita-lijani, je bil brzovaj toli gostobeseden, da ga je moral biti iz srca vesel sam slavni „korespon-denčni biró“ — kajti ni se omejil le na naštevaje dejstev, ampak se je spuščal tudi v globokoumna prorokovanja — te dni pa, ko so se vršile ve-liko važne je volitve volilnih mož po okraju voloskem in so se izvršile iste — recimo — drugače kakor v Motovunu občinske volitve, sedaj je prišel brzovaj kar h kratu ob besedo: sedaj ne pripo-veduje niti o dejstvih, niti se ne spušča v reflek-sije. Čudno, a zopet ne čudno za onega, ki pozna muhavost — brzovajnih aparatov v Trstu.

Tridentinski Nemci so baje strašno razburjeni, ker se dunajskemu pevskemu društvu železniških uradnikov ni dovolilo gledališče v Tridentu za na-merovani dobrodelni koncert, dasi je bilo na pro-gramu tudi italijanskih pesmi, in ker je uprava ubožnega zaklada odklonila ponudbo, da bi se pejo v prid tridentinskim ubožcem.

Tout comme chez nous; tudi pri nas dobi-vajo Nemci od Italijanov jedno moralno klofuto za drugo, vendar pa si domišljajo, da igrajo sila važno ulogo. Svojo posebno možatost pa so triden-tinski Nemci pokazali s tem, da so na potem impro-vizovani zabavni večer povabili župana istega mesta tridentinskega, ki jim ravnokar postavilo stolček — pred vrata. Za tako ceno bi tudi mi Slovani lahko imeli „prijateljstvo“ Italijanov, ako bi namreč obračali še levo lice, ko smo jo že po-

šteno dobili na desno. Res ti gospodje Nemci, kjer žive med Italijani, imajo svoje posebne nazore o političnem ugledu. — Le to bi vedeli radi, da-li je gosp. župan tridentinski došel na tisto improvizirano zabavo smejat se ali — izrazit svoje sočutje na toli „možatem“ postopanju.

Izza goriških kulle se nam poročja, a tudi zadnja „Soča“ jasno govori, da se zopet nekaj kuha v viših duhovskih krogih. S posebno okrožnico so bili baje opozorjeni duhovniki na deželi na skupni škofovski pastirski list proti „liberalnim“ časopisom, mej katere sta ušteta tudi „Soča“ in „Primorce“. Ob „Sočo“ so se zadeli zopet radi njenih člankov v poslednjem času, v katerih se je razjasnila marsikatera še nejasna stvar in se je zahtevalo, da se obzirneje postopa s podložnimi duhovniki. Ker je „Primorski List“ obdolžil „Sočo“ krivoverstva, je uočilo „Sočino“ uredništvo tožbo proti „Primorskemu Listu“, katerega glavni urednik je dr. Mahnič. Pričakovati je torej zanimivostij z goriškega pozorišča. Vsakako pa bode treba poskrbeti za slovensko poroto.

Za deželno blaznico. Iz Gorice dobili smo vest, da so dobila županstva obvestilo, da preno odpošljejo v bolnišnico kakega svojega umobolnika, jim je povprašati poprej v bolnišnicah v Gorici ali Trstu, da-li je prostora, kajti bolnišnice da so prenapoljene. To dejstvo bi moralo vendar enkrat ganiti odločujoče kroge na Primorskem, da sezidajo primerno poslopje za blazne. Statistika nam zabeleži dnevoma več slučajev, število takih bolnikov se množi, a prostori so vedno enaki.

Pred zaderskimi porotniki se bode moral vnovič zagovarjati bivši župan v Baški (okraja Lošinskega), gosp. Pajalič, kojega je bil tožil znani urednik puljskega lista „Il Giovine Pensiero“ ter strahovit italijanski agitator. Našim čitateljem je znano, da je g. Pajalič povodom zadnjih deželnozbornskih volitev držal par ur pripravljene tistega poznanelega gospoda, ker se ni mogel izpričati potnim listom in je nosil orožje seboj. Porotno sodišče v Rovinju je spoznalo Pajaliča krivim in je bil isti obsojen in contumaciarn na šest mesecev zapora. Najviše sodišče pa je prekopicnilo vso stvar, a nova razprava se bode vršila v Zadru. S tem, da se je za ta bolj politični proces odredilo sodišče druge pokrajine, potrdilo se je, da naši italijanski porotniki nimajo dovolj objektivnosti za pravično presojevanje stvari, ki so v zvezi s političnimi in narodnimi boji. To uradno pripoznanje treba zabeležiti.

Jako zanimiva a še bolj značilna kazenska razprava se je vršila te dni v Gorici. O tej razpravi smo dobili precej dolgo poročilo iz Gorice in žal nam je, da je ne moremo priobčiti že danes radi obilice drugega gradiva. In v takih časih, ko bi se moralo sklepali v trdno falango vse, kar ima še trohico slovenskega čuta in slovenskega srca v sebi — v teh kritičnih časih ne morejo izvestni krogi v Gorici niti učakati, da se i tam prične med nami — mesarsko klanje. V Ljubljani naj le pomislijo na velikansko odgovornost, ki si jo nakladajo s tem, da dajejo potuho izvestnim Herostrotom — ljudem, kojim ni sveta nobena stvar na svetu razun ljube lastne osebe, ljudem, ki se ponosom nazivljejo konservativce, ki pa ne konservujejo ničesar, ampak uprav santanskim fanatizmom podirajo vse ono, kar so v obrambo naše narodnosti sezidali drugi tekom mnogih let ter velikimi žrtvami in naporji.

Občni zbor „Tržaškega Sokola“ se bode vršil dne 30. maja ob 1/2 9 uri zvečer v društveni telovadnici. Bratje člani se opozarjajo, da se pred občnim zborom poravnajo eventualno zaostalo udnino, ker sicer — v smislu §. 5 društvenih pravil — ne bi imeli pravice do glasovanja na občnem zboru.

Pevsko društvo „Slava“ pri Sv. M. Magdaleni spodnji priredi jutri v nedeljo 17. maja ob 3. in pol uri pop. svoj letni občni zbor v društveni sobani. — Po končanem zborovanju bode imelo omenjeno društvo svojo pevsko zabavo v krčmi g. Ivana Saucin (po domače Nemeč) pri sv. Ani.

Brzojavni urad v Korminu. Od dne 15. t. m. pa do konca avgusta t. l. razširjen je brzojavni urad v Korminu na popolno dnevno službo.

Zabavne voznje po morju. Jutri bodo po morju — ako bode vreme ugodno — te le zabavne voz-

nje: Parnik „Egle“ odplovi v Devin ob 3 1/2 pop., vrne se od tam ob 7 1/2 pop. — Parnik „Istria“ v Piran in Porto Rose ob 3 1/2 pop. Vrne se iz Porto Rose ob 7 1/2, iz Pirana ob 8. uri. Parnik „Aquila“ napravi dve voznji v Miramar. Prva ob 10 1/2 predp. (vrne se ob 1 pop.), druga ob 3. pop. (vrne se ob 6 1/2). — Parnik „Piranese“ v Miramar. Odplovi ob 3 1/2 pop., vrne se ob 7.

Ponesrečil je danes opoludne poznani posestnik rojanski, Matija Bole. Padel je v kamenolomu in ostal mrtev na licu mesta.

Razpisana dota. Iz ustanove „Marko Casurbacchi“ razpisana je dota v znesku 100 gld., namenjena poštenemu ubožnemu dekletu pristojnemu v Trst, ki se nameruje poročiti še tekom tega leta. Prošnje do 10. junija t. l. nadzorništvu tržaške mestne ubožnice.

Narodno-gopodarske stvari.

IV. Redni občni zbor

„Trž. posojilnice in hranilnice“ (registrovano zadruga z omejenim poročtvom) 10. maja 1896.

Predsednik: Ravnatelj g. Ivan Abram.

Zapisnikar tajnik: g. Jos. Ulčakar.

Predsednik konstatuje sledeče: Navzočih je 35 zadružnikov, med temi 23 takih, ki imajo po vsaj 3 zadružne deleže ter imajo po §. 48. zadružnih pravil pravico voliti načelnost in biti voljeni. Ker občni zbor, sklican na dan 26. aprila 1896. po §. 49. ni bil skeepčen, sklical se je v smislu istega §. občni zbor z ravno tistim dnevnim redom na 10. t. m. in ta občni zbor je sklepčen brezpogojno.

Predsednik je v kratkih potezah narisal na to delovanje „Tržaške posojilnice in hranilnice“, reg. zadr. z omejenim poročtvom, v minolemu letu. Omenjal, je da se je prosto ljudstvo začelo zanimati vedno bolj in bolj ter posluževati se zavoda; nadalje pravi, da se more z veseljem konstatovati, da so se začeli zanimati tudi veljaki in da je zadruga pridobila v minolemu letu nekatere osebe, ki ji delajo čast.

Na to je imenoval overovateljema zapisnika gg. Živica V. M. inženirja in Stepančiča Gracijana trgovca, oba v Trstu.

I. Letno poročilo in potrjenje letnega računa:

Tajnik: prečita letno poročilo in račune.

Stepančič G. izjavlja v imenu nadzorništva, da so gg. nadzorniki pregledali knjige, primerjali iste z računi, ter našli vse v redu in predlaga, da se da absolutorij, ker se je sprejelo enoglasno.

Živic se zahvaljuje načelnostu in nadzorništvo na njiju požrtvovalnem delovanju ter predlaga, da se g. Šabecu Ivanu izrazi posebna zahvala na tem, da je veliko pripomogel do razvoja hranilnice s tem, da je dajal brezobrestna posojila. Ta predlog se sprejme enoglasno s kliči: Živio g. Šabec!

II. Predlog nadzorništva o razdelitvi čistega dobička.

G. Stepančič predlaga v imenu nadzorništva, da naj se čist dobiček razdeli tako:

Zadružnikom, ki imajo pravico do dividende, po 5%, ostalo pa naj se dene v rezervni zaklad.

Na to se je vnela živahna razprava:

Živic V. M. predlaga, naj se dene v rez. zaklad polovica čistega dobička, druga polovica pa naj se razdeli med zadružnike, ter utemeljuje svoj predlog tako: Glavni steber in zasloba posojilnici so zadružniki, oziroma vplačani zadružni deleži.

Da se pa dobi veliko zadružnih deležev, treba je reklame in za to se od naše strani stori veliko premalo.

Ako dajemo veliko dividendo, pridobimo s tem mnogo kapitalistov, ki bojo svoj denar nalagali v zadružnih deležih s tem, da dajemo veliko dividendo, delamo tudi reklamo.

V primeru navaja tukajšnjo „Banca popolare“ itd. zavodi, ki dajejo po 8—9% tno dividendo.

Na to se oglasi za besedo dr. M. Pretner, ki pobija nazore predgovornika in pravi, da se naš zavod pač ne more primerjati s takimi bankami, kojih glavni smoter je to, da kapitalisti dobro nalagajo svoj denar, da jim isti nosi visoke odstopke; naš zavod ima namen pomagati zadružnikom in ne visoko obrestovati jim deleže.

Ker je pa rez. zaklad zadružna lastnina, jo bomo toraj lahko še delili, če bo treba; če jo pa razdelimo že sedaj — je pa pozneje ne bomo imeli kje iskatí, če bi jo bilo potreba.

Nadalje je treba pomisliti, da z visoko dividendo ne privabimo velicega kapitala, kajti vsak zadružnik je ob enem tudi še porok do dvakratnega zneska vplačanih deležev; to ravno ne bo nagibalo kapitalistov, da bi v deležih nalagali svoj denar, ampak ga raje nalože kakor hranilno vlogo ali kako drugače, kjer nimajo nobene obveze, če ravno jim nese manj. Če bi pa imeli 20—30 tisoč gld. rez. zaklada, no, potem bi bilo opravičeno, da bi se delila nekoliko višja dividenda.

Ker je pa 5% že lep odstotek in ni tako lahko naložiti denarja na tako visoke obresti brez sitnosti, skrbi in tožbe, smemo že upati, da bode to dovolj uplivalo na one, ki se hočejo našega zavoda posluževati in vplačevati deleže. Govornik predlaga, da naj se razdeli le 5% dividenda.

Dr. Gregorin, dobivši besedo, pravi, da ve, da je Živic stavil ta predlog o visoki dividendi edino le iz dobrega in rodoljubnega namena, da bi se s tem privabilo več kapitalistov in da bi se stanje zadružnih deležev izdatno pomnožilo; ali, kakor je že dokazal predgovornik, s čigar menenjem se on popolnoma strinja, bi se tega pač ne doseglo. Treba je v prvi vrsti gledati in delati na to, da si napravimo močno podlago in dobro zasloba za slučaj zgube in to je edino le močan rez. zaklad.

Delajmo, pravi nadalje, po vzgledu Štajercev, ki so med nami Slovenci v tem prvi strokovnjaki. Poglejmo Celjsko posojilnico! Ta močna posojilnica imela je v letu 1895. čistega dobička gld. 15.490.65, a dividende razdelili so za isto upravno leto le gld. 771 to je 5% od deležev onih zadružnikov, ki niso zajedno dolžniki, in ta posojilnica ima že gld. 96.040.18 rez. zaklada ter je leta 1895 bila že v položaju, da je izdala za gradenje lastnega poslopja, v katerem bodo zedinjena vsa narodna društva Celjska, lepo svoto gld. 84.000.

Govornik ne predlaga, da bi se našim dolžnikom ne dajala dividenda, nego edino le to, da se skrbi za povišanje rez. zaklada — in da se ostane torej pri prvotnem predlogu, da se razdeli 5% dividenda. (Konec pride.)

Najnovejše vesti.

Dunaj 16. (Poslanska zbornica) Poročilo permanentnega davčnega odseka o predlogu radi spremembe § 9 državnozbornskega volilnega reda, predlaga znižanje cenzusa od pet na štiri goldinarje.

Dunaj 16. Glasom časníkov je penzijski zakon že sankcioniran. V veljavo stopi še le s 1. majem.

Pariz 16. Danes bode sestanek med predsednikom republike in carico-udovo rusko.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6.76—6.77 Pšenica za maj-juni 1896 6.71 do 6.72. —. Oves za jesen 5.45—5.46 Rž za jesen 5.69 5.70 Koruza za juli-avgust 4.01—4.02 — maj-juni 1896 3.91—3.92
Pšenica. nova od 78 kil. f. 7—7.16 od 79 kil. f. 7.05—7.10. od 80 kil. f. 7.10—7.15 od 81 kil. f. 7.15—7.25, od 82 kil. for. —.—.— — februa 5.70 —.—. proso 6.15—6.50.

Pšenica: Ponudbe obilne. Prodaja 15 000 mt. st. 5 nč. cenoju. Vse druge vrsti žita nespromenjene. Vreme: lepo.
Praga. Neračunirani sladkor for. 15.60, oktober-december 14.70.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst a carino vred odpošiljator proci f. 34.25—34.75 Concasse 36.25—36.50 Čatvorni 37—37.50. V glavah (sodih) 38.75
Havre. Kava Santos good average za maj 84.25, za september 80.50.

Hamburg. Santos good average za maj 67.75 za september 63.25 za december 59.25.

Dunajska borza 16. maja 1896.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.40	101.40
„ „ v srebru	101.35	101.25
Avstrijska renta v zlatu	122.55	122.55
„ „ v kronah	101.15	101.20
Kreditne akcije	352.70	353.75
London 10 Lat.	120.15	120.15
Napoleoni	9.54	9.54
20 mark	11.76	11.75
100 italj. lir	44.45	44.53

„Kava Viktorija“

Posebnost, čista, dobra; z mlekom prav dobra; mešana z kolonjalno kavo nedosežna — Se dobi v vseh prodajalnicah jestvin.

RESTAVRACIJA „Alla nuova Abbondanza“

Via Torrente št. 18.

Udano podpisani usoja si naznaniti, da se je z dnem 16. t. m. preselil iz svoje prejšnje gostilne „Alla Vittoria“ v staroznano gostilno „Alla nuova Abbondanza“, katero je prevzel na svoj račun.

Podpisani se bode trudil vsikdar, da si pridobi naklonjenost svojih gostov, istim z najboljšimi pijačami in izborno kuhinjo po nizkih cenah najtočnejše postreči.

Priporoča se še posebno p. n. potujočim gostom v prenočišča, katerim more z jako elegantnimi in čednimi sobami po primerno nizkih cenah postreči

udani

Peter Mušek.

Domača tvrdka
Anna Hofbauer
v Ljubljani.

Velika zaloga
cerkvene obleke,
orodja
in posode.

Podpisana ima v zalogi najraznovrstnejše, trpežno, krasno blago za bandera, baldahine, raznobarvne plašče, kazule, pluviale, dalmatike volume, albe, koretelje, prte itd.

sploh vse, kar se rabi v cerkvi pri službi božji — Prevzema tudi vezenje, prenovljenje stare obleke in vsa popravila. — Deluje ročno i pošteno po najnižji ceni bandera in vsa druga obleke.

Prečastite gospode prosim, da se blagovolje pri naročilih ozirati na domačo tvrdko ter ne uvažujejo tujih tvrdk, društev in potujočih agentov.

Zagotavlja hitro in najpoštenejšo postrežbo in najnižjo ceno, zatrjuje, da bode hvaležna tudi za najmanjše naročilo.

Najodličnejšim spoštovanjem se priporoča

Ana Hofbauer,

imejiteljica zaloge cerkvene obleke,
v Ljubljani, Gledališke ulice 4.

SEUNIG & DEKLEVA

Zastop dvokoles „Swift“ iz orožarne v Steyru

imata podpisana
v Gorici, na cesti Fran Josipa (Corso) št. 4.

(nasproti gledališne kavarne).

Lastna izdelovalnica dvokoles „Hilfisa“, žičnih blazin (Drathmatratzen), popraviljalnica dvokoles, šivalnih strojev pušk itd.

Nunška ulica 14:

Prodajalnice šivalnih strojev, pušk, streljiva in drugega orodja pa imata
Saunig & Dekleva,
v Nunški ulici št. 16.

Za čuda v ceno!

Le 2 glđ. 10 nč.

Naša Dunajska tvrdka naročila nam je, da povsem razpustimo tukajšnje našo podružnico. Radi tega razprodajamo 40 zelo lepih in koristnih predmetov v ceno, kakoršne še nikdar ni bilo, za samo 2 glđ. 10 nč. in sicer:

- 1 pozlačeno uro, urejeno na minuto, o čemer jamčimo za jedno leto;
- 1 pozlačeno verižico, koje zaradi nje sijajno vnanjnosti ni razločiti od prave zlate;
- 6 komadov dvostrukočnih rebcev;
- 1 zelo lepo žepno zrcalo s fino brušenim steklom;
- 1 krasno avilnato ovratnico, najnovejšega kroja;
- 1 jako fino naprsno iglo z umetelnimi briljanti;
- 1 krasno častniško usnjato novčarko iz zelo finega usnja;
- 3 komade jako finih naprsnih gumbov iz ponarejenega zlata in umetelnimi briljanti;
- 2 komada zapestnih gumbov iz ponarejenega zlata z mehniško patentovano zatvornico;
- 1 zelo elegantno pariško zapono za gospę;
- 1 fino torbico za smotke;
- 1 fin ustnik za smotke;
- 10 komadov finega angleškega papirja za pisma in
- 10 komadov finih angleških kuvęrt.

Vseh teh 40 krasnih predmetov vkupe z uro vred stane le

2 goldinarja 10 nč.

Z naročbami treba se je kolikor možno požuriti ker zaloga ne traja dolgo in se nikdar več v življenju ne pojavi tako ugodna prilika.

Razpošilja po postnem povzetju Krakovska ekspedicija za ure

F. WINDISCH

Krakovo, št. 7

NB. Kar ne uga, vsprejme se takoj nazaj.

Anton Košir

v Ljubljani.

v Kolodvorskih ulicah št. 39, poleg juž. kolodvora

priporoča svojo zalogo izvrstnih jermenov za

stroje kil od f 2,60 do

3,30 pot-jermenaza

živati in vezati.

Cenike na zahtevanje zastoj.

Kovčeki „en gros“ gg. trgovcem po najnižih

tovarskih cenah.

V najem

oddam takoj pod jako ugodnimi pogoji dve svoji prodajalnici z mešanim blagom in zalogo piva.

Kdor želi vzeti v najem, obrne naj se naravnost do lastnika

Frana Žagar-ja
Staritrq pri Rakeku.

Bratje Ribarić, izdelovatelji oglja v sv. Petru, pripravljajo svoje zaloge v Trstu: **Va Pondares št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonnina 2, Piazzetta Cordaiuoli 2,** z uhom tudi v **ulici Torrente** po **najnižjih cenah.** Oglje I. kakovosti, karbonina, kok, drva na metre itd. Naročbe se spremljejo tudi z dopisnico. Ker po §. 49 združnih pravil občni zbor

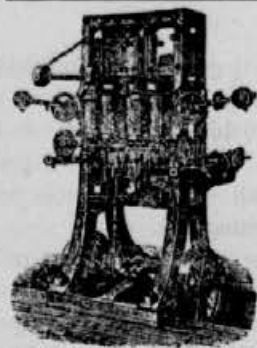
Teodor Slabanja

srebar v GORICI (Gürz) ulica Morelli 17 se priporoča pred. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenine, kot: monštranc, kelihov, itd. itd. po najnižji ceni v najnovejših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebrim in pozlatim.

Da si zamorajo tudi menj premožno cerkve omisliti razne cerkvene stvari, se bodo po želji predastitih p. n. gospodov naročnikov prav ugodni plačilni pogoji stavili. Ilustrovani cenik franko.

Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštnine franko!

2-24

G. Tönnies
Ljubljana.

tovarna strojev in kovačnica
za kotle.

Specijaliteta:

žage in stroji za
obdelovanje lesa

Izvrstne e. kr. jedino priv.
škopilnice proti peronosperi
inženirja Živica,

ki so se splošno razširile zaradi svoje jednostavno sti trajnosti lahki porabno sti pri vsakem obdelovanju trtja i. t. d., prodajamo z garancijo po dovedanjih, nizkih cenah.

Živic i družb. v Trstu

Prodajamo škopilnice tudi s posodami nove vrste.

Obračun s cenikom pošiljamo rado voljno in franco.

Izdelujemo razpršilnice za žveplo in neprenehljivo vinske stekalnice itd.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi,

priporočano izvrstno, bolečino blažeče mazilo; dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 glđ. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo za kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi.

Vedel premembe stanu je

na prodaj

že dolgo let obstoječa

prodajalnica

porcelanske, glinaste in steklene posode

v Trstu, pod najugodnejšimi pogoji.

Kdor ima 3 do 4 tisoč kapitala zamore si stem utemeljiti lepo ekzistencijo.

Eventuelno je ustopiti na mesto kompanjona. — Ponudbe blagovole naj se poslati pod naslovom A. B. 3000 poste restante Trst.

Najnovejši pnevmatični bicikli prodajajo se po nizkih cenah pri dobroznani in poštenu domači tvrdki:

JAKOB ŠTRUKELJ - TRST

via Caserma št. 16 uhod piazza della Caserma.

(nasproti veliki vojašnici).

Največa zaloga koles v Trstu. Prodaja se na drobno in debelo. Zaloga koles: „Courir“, „Humber“ in „Adler“. Jamči se za vsako prodano kolo. Kolesa so lepa, lahka, močna in trpežna. Na zahtevanje pošlje se cenik. V zalogi se nahajajo vsakovrstne priprave tiščice se koles, kakor: zvonci, svetilke, zračne tlačilke, osice, prečke, platišča, notranji mehi, vrhni kavčugi vsake mere itd. (Pri naročbi vrhnega kavčuga zadostuje dolgost kolesa skosi aredo v centimetrih in kakovost kavčuga.)

SVOJI K SVOJIM

J. Jurca in drug,

pekarna v ulici del Istituto hšt. 18,

priporočata svojo pekarno sorojakom v mestu, v Kjustinu in na Rocolu Izborni kruh, vedno svež, zaloga biškotov, sladčic, moka, kvasa itd. Cene primerne postrežba poštena. Trikrat na dan sveže pecivo. Vsprejemata v svojo peč tudi kruh iz družin. Odškodnina nizka postrežba točna. Početa tudi finejši hrub za praznike, pojedine, svatovanja, birmo, itd. po naročbah. 1-3

Henrik Stiebil

pekarna in sladčičarna, v Trstu, piazzetta
S. Giacomo hšt. 3

ima vsak dan svežih kolačev in raznovrstnih biškotov. Zaloga rozolije in vsakovrstnih finih likerjev. Priporoča se sl. slovenskemu občinstvu v mestu in na deželi, sosebno za naročbe za birmo in pojedine. — Kruh trikrat na dan svež. Sprejema v svojo peč tudi kruh iz družin.